

RETTENS KENDELSE (Tredje Afdeling)

16. november 1998 *

I de forenede sager T-163/97 og T-179/97,

De Nederlandske Antiller ved advokaterne Marco Marinus Slotboom og Pierre Vincent François Bos, Rotterdam, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Marc Loesch, 11, rue Goethe,

sagsøger,

mod

Rådet for Den Europæiske Union ved Ramon Torrent, Jürgen Huber og Guus Houttuin, henholdsvis direktør og juridiske konsulenter i Rådets Juridiske Tjeneste, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg hos generaldirektør Alessandro Morbilli, Den Europæiske Investeringsbanks Direktorat for Juridiske Anliggender, 100, boulevard Konrad Adenauer,

sagsøgt i sagerne T-163/97 og T-179/97,

og

* Processprog: nederlandsk.

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved juridisk konsulent Thomas van Rijn, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg hos Carlos Gómez de la Cruz, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Wagnercentret, Kirchberg,

sagsøgt i sag T-163/97,

støttet af

Kongeriget Spanien, i sag T-163/97 ved statens advokat, Luis Pérez de Ayala Becerril, Sekretariatet for EF-ret, og i sag T-179/97 af statens advokat, Rosario Silva de Lapuerta, Sekretariatet for EF-ret, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg på Spaniens Ambassade, 4-6, boulevard Emmanuel Servais,

intervenient i sagerne T-163/97 og T-179/97,

Den Italienske Republik ved afdelingschef Umberto Leanza, Juridisk Tjeneste, Udenrigsministeriet, som befuldmægtiget, bistået af statens advokat, Francesca Quadri, og med valgt adresse i Luxembourg på Italiens Ambassade, 5, rue Marie-Adélaïde,

intervenient i sag T-163/97,

og

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved de juridiske konsulenter Pieter J. Kuijper og Thomas van Rijn, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg hos Carlos Gómez de la Cruz, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Wagnercentret, Kirchberg,

intervenient i sag T-179/97,

hvorunder der i sag T-163/97 er nedlagt påstand om dels annullation af Kommissionens forordning (EF) nr. 764/97 af 23. april 1997 om beskyttelsesforanstaltninger over for indførsel af ris med oprindelse i de oversøiske lande og territorier (EFT L 112, s. 3), dels erstatning for det tab, som sagsøgeren hævder at have lidt som følge af udstedelsen af den nævnte forordning og af Rådets forordning (EF) nr. 1036/97 af 2. juni 1997 om beskyttelsesforanstaltninger over for indførsel af ris med oprindelse i de oversøiske lande og territorier (EFT L 151, s. 8), og i sag T-179/97 påstand om annullation af sidstnævnte forordning,

har

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET I FØRSTE INSTANS
(Tredje Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, M. Jaeger, og dommerne K. Lenaerts og J. Azizi,

justitssekretær: H. Jung,

afsagt følgende

Kendelse

1 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 23. maj 1997, registreret under nr. T-163/97, har sagsøgeren anlagt sag mod Rådet og Kommissionen med påstand om dels annullation af Kommissionens forordning (EF) nr. 764/97 af 23. april 1997 om beskyttelsesforanstaltninger over for indførsel af ris med oprindelse i de oversøiske lande og territorier (EFT L 112, s. 3), dels erstatning for det tab, som sagsøgeren hævder at have lidt som følge af udstedelsen af den nævnte forordning og af Rådets forordning (EF) nr. 1036/97 af 2. juni 1997 om beskyttelses-

foranstaltninger over for indførsel af ris med oprindelse i de oversøiske lande og territorier (EFT L 151, s. 8, herefter »forordning nr. 1036/97«).

- 2 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 11. juni 1997, registreret under nr. T-179/97, har sagsøgeren desuden anlagt sag mod Rådet med påstand om annullation af sidstnævnte forordning.
- 3 Ved kendelser af 5. august 1997 har Kongeriget Spanien fået tilladelse til at intervenere til støtte for henholdsvis Rådets og Kommissionens påstande i sag T-163/97 og Rådets påstande i sag T-179/97.
- 4 Ved kendelse af 5. august 1997 har Kommissionen fået tilladelse til at intervenere i sag T-179/97 til støtte for Rådets påstande.
- 5 På Rådets begæring er de to sager T-163/97 og T-179/97 blevet forenet ved kendelse af 6. august 1997 med henblik på den skriftlige forhandling, den mundtlige forhandling og domsafsigelsen.
- 6 Ved stævning indleveret på Domstolens Justitskontor den 20. august 1997, registreret under nr. C-301/97, har Kongeriget Nederlandene anlagt sag mod Rådet med påstand om annullation af forordning nr. 1036/97.
- 7 Ved kendelse af 15. december 1997 har Den Italienske Republik fået tilladelse til at intervenere i sag T-163/97 til støtte for de sagsøgte påstande.

- 8 Da sagerne T-179/97 og C-301/97 begge har en påstand om annullation af forordning nr. 1036/97 som genstand, og da sagerne T-163/97 og T-179/97 er blevet forenet, er parterne blevet hørt vedrørende spørgsmålet om en eventuel ophævelse af foreningen af de to sidstnævnte sager og om en eventuel udsættelse af sagens behandling, eller om Retten eventuelt skal erklære sig inkompetent i nævnte sager.
- 9 I denne forbindelse må det nødvendigvis først fastslås, at selv om genstanden for søgsmålet i sag T-163/97 ikke er strengt identisk med genstanden for sag C-301/97, har sagsøgeren til støtte for det erstatningskrav, der er indbragt for Retten, bl.a. påberåbt sig udstedelsen af forordning nr. 1036/97, hvis annullation der netop er nedlagt påstand om i den sag, der verserer for Domstolen.
- 10 Dernæst bemærkes, at fysiske og juridiske personer i henhold til EF-statutten for Domstolen, som finder tilsvarende anvendelse på rettergangsmåden ved Retten i henhold til den nævnte stats artikel 46, ikke har ret til at intervenere i tvister mellem medlemsstater på den ene side og Fællesskabets institutioner på den anden side. Fysiske og juridiske personer kan kun gøre deres faktiske og retlige anbringender og argumenter gældende i tvister, der berører dem, ved selv — i det omfang de i øvrigt er søgsmålsberettigede — at anlægge sag ved den i så henseende kompetente retsinstans (jf. Rettens kendelse af 23.2.1995, sag T-490/93, Bremer Vulkan Verbund mod Kommissionen, Sml. II, s. 477, præmis 12).
- 11 Da Domstolen ikke har udsat sin behandling af den sag, der er indbragt for den i sag C-301/97, i henhold til artikel 47, stk. 3, i statutten for Domstolen, tilsiger hensynet til god retspleje, at den retsinstans, der er kompetent til at pådømme den sag, der er anlagt af en medlemsstat, skal kunne være i stand til at tage de forskellige faktiske og retlige anbringender i betragtning, som påberåbes af fysiske eller juridiske personer til støtte for deres påstande om annullation af samme retsakt.

- 12 I det foreliggende tilfælde ville en blot udsættelse af sagens behandling, indtil Domstolen afsiger dom, ikke give denne mulighed for at tage stilling til de anbringender og argumenter, som sagsøgeren i sag T-179/97 har påberåbt sig vedrørende forordning nr. 1036/97.
- 13 I henhold til artikel 47, stk. 3, i statuten for Domstolen og artikel 50 og 80 i Rettens procesreglement bør foreningen af sagerne T-163/97 og T-179/97 derfor ophæves, behandlingen af sag T-163/97 bør udsættes, indtil Domstolen har afsagt dom i sag C-301/97, og Retten bør erklære sig inkompetent til fordel for Domstolen i sag T-179/97, for at denne kan træffe afgørelse om påstanden om annullation.

Af disse grunde

bestemmer

RET TEN (Tredje Afdeling)

- 1) Foreningen af sag T-163/97, De Nederlandske Antiller mod Rådet og Kommissionen, og sag T-179/97, De Nederlandske Antiller mod Rådet, ophæves.
- 2) Behandlingen af sag T-163/97, De Nederlandske Antiller mod Rådet og Kommissionen, udsættes indtil afsigelsen af Domstolens dom i sag C-301/97, Nederlandene mod Rådet.

- 3) Retten erklærer sig inkompetent til fordel for Domstolen i sag T-179/97, De Nederlandske Antiller mod Rådet, for at denne kan træffe afgørelse om påstanden om annullation.
- 4) Afgørelsen vedrørende sagernes omkostninger udsættes.

Således bestemt i Luxembourg den 16. november 1998.

H. Jung

Justitssekretær

M. Jaeger

Afdelingsformand